

Številka: Mp-5/18-11

Datum: 20. 9. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o pritožbi Inga Falka Pascha Wallersberga, Ljubljana, na seji 20. septembra 2018

sklenilo:

Pritožba zoper dopis Državne volilne komisije št. 041-36/2018-2 z dne 13. 7. 2018 in zoper sklep Volilne komisije 4. volilne enote št. 041-10/2018-8 z dne 18. 7. 2018 se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnik je vložil vlogo, ki jo je naslovil "Ustavna pritožba zoper dopis – odredbo Državne volilne komisije št. 041-36/2018-2 z dne 13. 7. 2018 in sklep volilne komisije 4. volilne enote št. 041-10/2018-8 z dne 18. 7. 2018". Pojasnjuje, da je bil kandidat na državnozborskih volitvah 3. 6. 2018 v 3. volilni enoti, na listi "Kangler & Primc Združena desnica – Glas za otroke in družine, Nova ljudska stranka Slovenije". Državni volilni komisiji (v nadaljevanju DVK) očita, da njegove zahteve za razveljavitev izidov državnozborskih volitev sploh ni obravnavala, temveč je vlogo samovoljno opredelila kot ugovor zaradi nepravilnosti na konkretnem volišču, ki ga je samovoljno določila na območju volilne enote Ljubljana Bežigrad, čeprav je sam navedel volišče v Domžalah. Dodaja, da tudi sicer z volilno enoto Ljubljana Bežigrad ni imel nobenega stika, saj je sam kandidiral in glasoval v 3. volilni enoti. Zatrjuje, da je pri volitvah prišlo do hudih kršitev. Te naj bi bile storjene s prenašanjem oddanih glasovnic v nezapečatenih skrinjicah (plastičnih čebrih), kar dokazuje s prispevkom, objavljenim na internetu, ter v njem navedenimi fotografijami in zapisom opazovalca volitev. Pritožnik meni, da je treba volitve, pri katerih so odprte možnosti, da se lahko z volilnim gradivom prosto manipulira, razveljaviti. Predlaga razveljavitev volilnih izidov, razrešitev na njih izvoljenega Državnega zbora ter nujni sklic Državnega zbora, izvoljenega na prejšnjih volitvah, da odloči o morebitnem odpoklicu DVK in

izvolitvi DVK v novi sestavi, ki mora čimprej sprejeti sklep o dnevu ponovljenih volitev v Državni zbor.

2. Pritožnik je vlogo naslovil kot ustavno pritožbo. Glede na vsebino vloge, s katero uveljavlja nepravilnosti pri izvedbi volitev, pa je očiten njegov namen, da vlaga pritožbo po tretjem odstavku 82. člena Ustave. Ustavno sodišče je zato štelo, da je pritožnik vložil pritožbo v postopku potrditve poslanskih mandatov.

3. Tretji odstavek 82. člena Ustave določa, da Državni zbor potrdi poslanske mandate in da je proti odločitvi Državnega zbora v skladu z zakonom mogoča pritožba na Ustavno sodišče. Podrobneje to pritožbo ureja 69. člen Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS), kolikor nima posebnih določb, pa je treba glede na prvi odstavek 49. člena ZUstS smiselno uporabljati še določbe IV. poglavja tega zakona.

4. Ustavno sodišče je v sklepu št. U-I-100/13, Up-307/12 z dne 10. 4. 2014 že pojasnilo, da navedeni tretji odstavek 82. člena Ustave pomeni, da je po volji ustavodajalca v postopku potrjevanja poslanskih mandatov Ustavno sodišče prva in edina sodna instanca, ki preverja pravilnost izvedbe glasovanja na volišču in dela volilnega odbora. Pri tem iz Ustave izhaja, da mora obstajati poprejšnje pravno sredstvo, s katerim je mogoče uveljavljati volilne nepravilnosti pri Državnem zboru, saj mora biti pritožba pred Ustavnim sodiščem uperjena zoper odločitev Državnega zbora.¹ V skladu s 109. členom Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo in 23/17 – v nadaljevanju ZVDZ) ima zoper odločitev volilne komisije, ki lahko vpliva na potrditev poslanskih mandatov, vsak kandidat in predstavnik liste kandidatov pravico do pritožbe na Državni zbor. Kandidat ali predstavnik liste kandidatov, katerega pritožbo zoper odločitev volilne komisije, ki lahko vpliva na potrditev poslanskih mandatov, je Državni zbor v postopku potrditve poslanskih mandatov zavrnil, lahko vloži pritožbo na Ustavno sodišče (prvi odstavek 69. člena ZUstS). To pomeni, da se mora vsak kandidat, ki uveljavlja volilne nepravilnosti, s pritožbo vselej najprej obrniti na Državni zbor.²

5. Pritožnik bi moral glede na navedeno najprej izčrpati pravno sredstvo po 109. členu ZVDZ. Ker tega ni storil, niso izpolnjene procesne predpostavke za obravnavo njegove pritožbe, zato jo je Ustavno sodišče zavrglo.

6. Glede na vsebino petih dopolnitev pritožbe Ustavno sodišče pritožniku pojasnjuje, da z vlogama, poslanima Državnemu zboru po vložitvi pritožbe na Ustavno sodišče,³

---

¹ J. Sovdat, Volilni spor, GV Založba, Ljubljana 2013, str. 258.

² Prav tam, str. 261.

³ Dopis pritožnika Državnemu zboru z dne 10. 8. 2018 in pritožnikova "zahteva za razveljavitev izidov državno-zborskih volitev z dne 3. 6. 2018 in za razveljavitev sklepa o

izčrpanja pravnih sredstev ne more izkazati. Ustavno sodišče zato pri odločanju o pritožbi tudi ni obravnavalo pritožnikovega očitka, da Državni zbor na ti dve vlogi ni odgovoril.

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi prvega odstavka 69. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena v zvezi s tretjim odstavkom 25. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica